

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, MARCH 25, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV.

Danes se bo Jugoslavija uklonila osišču in podpisala pogodbo

Ministrski predsednik Cvetković in zunanji minister Marković sta se sinoči odpeljala na Dunaj, da podpiseta pogodbo. Kakšne vrste pogodba bo to, bo naznanjeno po podpisu.

POGODBA BO BAJE VEŽAL SRBIJO, HRVATSKO IN SLOVENIJO, VSAKO ZASE

Belgrad, 24. marca. — Jugoslavija se danes uklonila osišču in podpisala pogodbo z Nemčijo. Odpe-
la je poseben vlak iz belgrad-
skega predmestja, kjer so kolo-
vno zasideli policisti, ker se je
na balkonu kakih demonstracij.
Vlak je bil zabranjen dostop
kolodvor, toda navzoči pa so
zastopniki Italije, Romunije,
Madžarske, Slovaške in Bolgar-
ije. Zatrjuje se, da ministra ne
podpisala pogodbe za ce-
lo Jugoslavijo, ampak pose-
be za Srbijo, Hrvatsko in Slo-
venijo. Srbi dolžijo Hrvat-
e, da so se uklonili vladi
in omogočili sprejem pogodbe.
Vladni predstavniki se ozir-
ajo na srbsko dvotretjinsko ve-
ščino pri vladi. Op. ured.)
Vladni nemški krogi v Bel-
gradu trdijo, da ta pogodba ne
samo prijateljska pogodba
med Nemčijo in Jugoslavijo, am-
pa da jo pristopila Jugoslavija
polnomočna članica k osišču.
Vladna komisija, ki jo vodi
M. Marković, v Belgiji, Bolgari-
ji in Slovaški. Zatrjuje se, da
to se bo videlo šele potem,
ko objavljena vsebina pogod-
be. To bi dalo Nemčiji pravico,
da pošlata svojo armado preko

Fini strelci!

V Italiji so nekoga obso-
dili na smrt, ker je rekel
nekaj Mussoliniju čez čast.
Dovolili pa so mu, da si sme
sam izbrati način smrti. Re-
kel je, naj ga ustrelijo s
strojnimi iz letal. Pa so
ga privezali na visok drog.
Več bojnih letal se je zaga-
njalo nad njim in ga ob-
sajalo s krogami iz strelnic.
Ko so ga čez kaka dva tedna
sneli, so videli, da ga ni za-
delala niti ena krogla in da je
obsojeni umrl za "flu."

Še tri milijone jih bo dobilo delo v obrambeni industriji v kratkem

Washington. — William S.
Knudsen, član obrambene komi-
sije, je danes izjavil, da bo na-
daljnih 3,000,000 delavcev do-
lo še pred poletjem delo v obram-
beni industriji. Od meseca sep-
tembra je bilo zaposlenih v tem
delu industrije že 2,000,000 de-
lavcev. Polovico od teh treh mi-
lijonov dodatnih delavskih moči
jih bo najmanj polovica brez
vsake strokovne izobrazbe, to je
navadni delavci.
Knudsen je nadalje izjavil, da
bo treba zmanjšati dovoz mate-
riala tovarnam, ki ne delajo na
obrambenih produktih, vendar
teh tovarnen ne bodo zaprli vsaj
toliko časa, dokler ne bodo osta-
le tovarne pripravljene vzeti de-
lavce iz splošne industrije na de-
lo.

ODJEMALEC SE MU JE ZAMERIL

Spartanburg, S. C. — Kar se
redko pripeti, se je v tem mestu.
Nek butleger je šel na sodnico
in zatočil svojega odjemalca.
Razkačen je bil namreč, ker mu
je nesel v peto nadstropje deset
galon sodček zganja in odjema-
lec mu ga je plačal s čekom, ki
ni bil vreden nič.

Poziv na sejo

V sredo 26. marca ob 7:30 zve-
čer se vrši seja vseh onih, ki
imajo ključke od kluba Slove-
nskega društvenega doma na Re-
cher Ave. Navzočnost vseh je po-
trebna.

STRUGO REKE BODO PREMESTILI

Mayfield, Pa. — Joseph Mot-
ley je dobil od vlade dovoljen-
je, da prestavi strugo reke
Lackawanne v bližini tega kra-
ja za eno miljo dolžine. Mot-
ley pravi, da so prav v tem kra-
ju bogati skladi premoaga in se
ne more drugače do njega, kot
če se naravna reka drugam.

Nov grob v Penna.

Včeraj zjutraj je umrl v For-
rest City, Pa. Frank Telban, ki
je bil poznan kot jako agil-
en delavec in večletni tajnik
pri društvu sv. Jožefa št. 12
KSKJ. Bil je star 56 let. Zapu-
šča ženo Mary, hčere: Marie
o. s slovenskim councilman-
om 23. varde v Clevelandu, Mr.
Eddie Kovačičem, Veronica Se-
ver ter tri sinove: Josipa, Stan-
leya in Davida. Pogreb bo naj-
brže v četrtek. Mrs. Kovačič je
bila odšla domov že v soboto, da
je dobila ljubljenega očeta še ži-
vega. Mr. Kovačič pa odide ju-
tri na pogreb. Naj spoštovani
pionir počiva mirno v ameriški
zemlji, preostalih pa izrekamo
naše iskreno sožalje.

DRUŽINA NE BO BILA OBISOV

Wheatstone Park, Wyo. —
Walter Coleman najbrže ne ma-
njo obiskovalcev sosedov in dru-
ga ljudi. Pri hiši ima namreč
vse štiri dihurje in živa
vse štiri prisaženi Italijanom
na glavo. Zato ne bo čudno,
če bodo godile v Etijopiji stra-
ni.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Duluth, Min. — Pred dnevi je
v Virginiji po kratki bolezn-
i umrl Joseph Starič, star 35 let
in rojen v Minnesoti. Dolgo let
je bival v Greaneyju, kjer zapu-
šča sorodnike.

Coverdale, Pa. — Frank Pe-
ternel je šel 10. marca zjutraj
zdrav na delo v premogovnik,
opoldne se je pa zgrudil na tla
in obležal mrtev. Zdelo ga je
kap. Star je bil okrog 58 let in
rojen je bil v Gornjih Novakih,
po domače Lužov z Griča. Dali
ima v Ameriki kakšne sorodni-
ke, ni znano. Pri podpornem
društvu ni bil, imel pa je nekak-
šno zavarovalno polico, glasečo
se na Mary Peternele. V kakšnem
sorodstvu je bila ta ženska z
njim in kje se nahaja, ni znano.
Če kdo ve kaj več o tem, naj spo-
roči Joe Dolinarju, Box 425, Co-
verdale, Pa. Bil pa je član kluba
Jugoslovanskega doma, čigar
člani so ga spremlili na mirodvor
v Bethelu.

Sheboygan, Wis. — Dne 14.
marca je tu umrl John Hrvatin,
star 60 let in doma iz Zarečja
pri Ilirski Bistrici na Primor-
skem. V Ameriki je bil 18 let in
tu zapuša brata in sestro, v star-
em kraju pa ženo, dva sinova
in tri hčere. Prej je bival v Mil-
waukeeju in spadal ni k nobene-
mu podpornemu društvu.

Oglesby, Ill. — Mary Misjak
je prejela žalostno vest, da je v
Jurkovi vasi pri Toplicah na Do-
lenjskem umrl njen oče Josip
Kramaršič v lepi starosti 81 let.
V Ameriki zapuša sina in tri
hčere, v starem kraju pa dva si-
nova in dve hčeri. Hči Misjak
je obiskala svoj rojstni kraj in
starše leta 1937 in še zdaj se spo-
minja zadnjih besed svojega
očeta: "Pozdravljena in srečno
potuj, hčerka moja! Pozdravljeni
in srečni ostanite vsi ostali
moji otroci tam v daljnji Ame-
riki!"

NEVARNI SOSEDE

Elizabeth City, N. C. — For-
rest Dunstan je imel svojega
lepega konja na pašniku v
družbi svojih koz. Toda ko-
nja je moral premestiti dru-
gam, ali bi pa bil konjček ob
svoji košati rep, nad katerega
so se spravili požrešni kozli.

Anglija ima pripravljeno ogromno zalogo letal

London. — Vlada naznanja,
da so dospeli iz Zed. držav or-
jaški, štirimotorni bombniki, ki
bodo zdaj začeli z napadom na
Nemčijo z onimi, ki jih je že pri-
pravila Anglija. Anglija je že
dolgo in z vso naglico gradila
bojna letala, katera je spravljala
v tajna skladišča po vsej deželi.
Dasi Anglija skrbno prikriva
število letal, ki jih ima zdaj na
roki, pa naznanja letalsko mini-
strstvo, da jih zgradi na mesec
3,200 in da s tem še ni dosežena
višina produkcije.

Najbolj so pa veseli Angleži
ameriških zračnih orjakov, ki so
bili izdelani v San Diego, Kali-
fornija. Ti bombniki, ki imajo
po štiri motorje, katerih vsak
razvija 1,200 konjske sile, lahko
letijo 3,000 milj, ne da bi kje
pristali. S tem bodo angleški
avijatičarji lahko napadali vsak
kraj po Nemčiji, Italiji in krajih,
ki jih ima zasedene Nemčija. Ti
bombniki lahko letijo iz Anglije
ne da bi se kje ustavili v Egipt in
nazaj, ali iz Anglije do Bolgari-
je in nazaj, letč 335 milj na uro.

Rusi so bolj hladno sprejeli Japonca

Moskva. — V nedeljo je do-
spel sem japonski zunanji mini-
ster Matsuoka, ki je na potu v
Berlin in Rim. Rusi so ga spre-
jeli sicer prijazno, toda ne s ka-
ko posebno častjo. Pri sprejemu
so bili zastopniki Nemčije, Itali-
je, Madžarske, Slovaške, Romun-
ske in Bolgarije, toda nikjer ni
bilo videti jugoslovanskega za-
stopnika, ali zastopnikov nev-
tralnih držav ali Anglije.

UKRADENO BLAGO JE SAM KUPIL NAZAJ

Columbus, O. — Štirje zamor-
či so vzeli iz nove petnadstropne
hiše vse cevi, vrata, okna, banje,
furne, naložili vse na pet tru-
kov in prodali starinarju Gold-
berg Iron Co. kot staro železo.
Artur Goldberg, lastnik te firme
je pozneje pronašel, da je bila
vsa ta roba ukradena iz njegove
hiše.

Addressograph bo zidala

Addressograph Multigraph
Corp. na Babbitt Rd. bo zgradi-
la v ozadju sedanje tovarne do-
datno poslopje, ki bo stalo \$750,-
000. Tovarna rabi nov prostor,
da bo lahko zaposlila več delav-
cev in bo tako v stanu izvršiti
vsa naročila.

Za veliko noč bo inštaliran v cerkvi sv. Vida nov zvočnik

Zdaj končno vemo, zakaj se
je v nedeljo večer sklicavalo v
cerkveno dvorano sv. Vida vse
one, ki želijo pomagati dobri in
koristni stvari. Inštalirali bodo
namreč nov zvočnik, kakršnega
nima še nobena cerkev v severni
Ohio. Zvočnik bo veljal okrog
\$3,000 in če verjamete ali pa ne,
denar je že skoro ves na rokah,
nabran in obljubljen v nedeljo
večer pri tem sestanku, ali ban-
ketu, ali kar že hočete imeno-
vati to prireditve naših vrlih mož.

Kakih 300 oseb se je zbralo v
nedeljo večer v cerkveni dvora-
ni. Stoloravnatelj je bil konzul
dr. James W. Mally, ki je pred-
stavljaval govornike, obenem je pa
imel prijetno nalogo, da je izkli-
caval vsote, ki so jih posamezni
dali ali obljubili za zvočnik.
Najprej je govoril Anton Gr-
dina, ki je razložil vso stvar in
delo pripravljalnega odbora. Po-
tem je govoril Joseph Nemanich,
blagajnik odbora, ki je razjasnil,
zakaj se je sklicalo samo gotovo
število faranov, prvič, ker ni do-
volj prostora za vse farane in
drugič, ker se namerava inštali-
rati zvočnik do velike noči in ni
bilo časa sklicati vse fare. Kdor
torej ni bil navzoč, pa bi rad v

ta namen kaj daroval, to lahko
še vedno stori.

Drugi govorniki so bili msgr.
B. J. Ponikvar, sodnik Frank J.
Lausche, John L. Mihelich, John
Gornik Sr., councilman Ed. Ko-
vačič, Joseph Gornik in Joseph
Zelle.

Kakšen bo novi zvočnik? To
bo posebna naprava, ki se ime-
nuje Messmer Superpulpit in
tvrdka, ki bo napravila inštali-
ra je iz Montrea, Kanada. Ta
zvočnik bo omogočil, da se bo
slišalo vsako duhovnikovo besed-
do po vsej cerkvi prav izpred ol-
tarja. Ravno tako se bo razlo-
čno slišala vsaka beseda prid-
garja.

Pripravljalni odbor, ki se je
imenoval "odbor 31 mož" in ki
je zdaj omogočil to koristno na-
pravo za cerkev, je hotel, da se
to omogoči s posebnimi darovi,
da tako cerkev ne bo z ničemer
obremenjena. V nedeljo večer se
je nabralo v gotovini preko \$2,-
000 in drugo so pa navzoči ob-
ljubili prispevati do 15. aprila
tako, da je bilo v nedeljo večer za
to napravo denarja na razpolo-
vilo časa sklicati vse fare. Vsa
čast za vednim rojakom!

Senat je sprejel predlog za 7 bilijonov dolarjev podpore Angliji in zaveznikom

Washington, 24. marca. — Po
debati, ki je trajala samo dve
uri, je senat z 67 proti 9 glasov
sprejel predlog, da se odobri
\$7,000,000,000 za podporo
Angliji in drugim deželam, kate-
rih obramba proti napadalcem je
potrebna za varnost Zed. držav.
Predlog je sprejela senatna zbor-
nica v enaki obliki, kot ga je
sprejela poslanska zbornica.
Predlog bo poslan z letalom na
predsedniku Rooseveltu v pod-
pis, ki ribari nekje v južnih vo-
dah.

Oba ohijska republikanska se-
natorja, Taft in Burton, sta gla-
sovala za predlog. Proti so gla-
sovali trije demokrati: Clark iz

Idaho, Clark iz Missouri in
Wheeler iz Montane, demokrat-
je, in republikanci: Butler, Lan-
ger, Nye, Shipstead in Thomas
ter progresive La Follette.

Republikanski senator Van-
denberg iz Michigana, ki je gla-
soval proti posojilni postavi, je
glasoval sedaj za denar s pri-
pombo: "Če je kakšna možnost, da
nas to izogne vojni, potem je ta
možnost v nagli pomoči našim
takozvanim zaveznikom. Upam,
da bodo voditelji tega programa
uspeli in nas obvarovali vojne.
Toda če se jim to ne bo posreči-
lo, potem ne maram biti z njimi,
ko se bodo izgovarjali."

NAPAČEN OTROK

Manlius, Ill. — Mrs. Kirkpa-
trick se je vrnil s svojim novo-
rojenčkom iz bolnišnice in ga
vsa srečna razkazovala sorodni-
kom, ki so se bili zbrali, ko nekdo
potrka na vrata. Prišli so iz bol-
nišnice in mladi materi poveda-
li, da je vzela domov napačnega
otroka.

Nov grob

Včeraj popoldne okrog treh je
John Rusnov popravil svoj
truk pri Cleveland Ready Mix
Co. V tem je pripeljal drugi truk
in s tako silo pritisnil Johna v
njegov truk, da je bil na mestu
truka. Pokojni je bil star 32
let, rojen v Clevelandu in je sta-
noval na 15622 Saranac Rd. Za-
pušča žalujočo soprogo Ana, ro-
jeno Dernalc in hčerko Martho,
starše Petra in Ano, brata Ni-
kolaja ter sestri Ano Latkovec
in Goldie. Bil je član društva
Mir št. 142 SNPJ. Pogreb se bo
vršil iz pogrebnega zavoda Au-
gust F. Svetek, 478 E. 152. St.
Čas pogreba še ni določen.

Izgubljen denar

John Zalelet iz 15247 Saranac
Rd. je izgubil v nedeljo večjo
vsoto denarja od 920 E. 220. St.
do Ivan Ave. v Euclidu. Pošten
najditelj je proš, da vrne de-
nar na gori omenjeni naslov.

Cleveland se bliža rekordno dobrim časom

Trgovina in industrija v Cle-
velandu, ki sta se začeli dvigati
sredi februarja, sta prošli teden
dosegli skoro rekord vseh časov.
In značilno je to za čase v sezoni,
ko se začne industrija ali pa tr-
govina šele prebujati iz zimske
brezdelnosti. V naslednjem naj-
naštejemo nekaj kategorij, v kat-
erih so se zlasti pokazali boljši
časi:
Število odjemalcev telefona
rase neprestano zadnjih 33 ted-
nov in zadnji teden je bilo dose-
ženo rekordno število vseh časov.
Jeklarska industrija dela z
98% kapacitete, česar ni bilo še
nikdar v zgodovini jeklarske in-
dustrije.
Bančni kliringi in prodaja av-
tov in truckov je bilo zadnji teden
najvišje v dobi zadnjih štirih let.
WPA in religije agencije pod-
pirajo manj družin, kot v sredi-

ni leta 1938, ko je bilo število
najnižje.
Cleveland Electric Illuminat-
ing družba naznanja, ki je nava-
dno v tem času najmanj zaposle-
na, da je dosegla nov rekord, 46,-
533,000 kilovatnih ur in dasi se
brezdelnosti. V naslednjem naj-
naštejemo nekaj kategorij, v kat-
erih so se zlasti pokazali boljši
časi:
Število odjemalcev telefona
rase neprestano zadnjih 33 ted-
nov in zadnji teden je bilo dose-
ženo rekordno število vseh časov.
Jeklarska industrija dela z
98% kapacitete, česar ni bilo še
nikdar v zgodovini jeklarske in-
dustrije.
Bančni kliringi in prodaja av-
tov in truckov je bilo zadnji teden
najvišje v dobi zadnjih štirih let.
WPA in religije agencije pod-
pirajo manj družin, kot v sredi-

vrst več oglasov kot v istem
času prošlo leto. Še več pa prič-
kujejo tekem prihodnjih treh
tednov. (Če bi mogli to reči slo-
venski časopisi! Op. ured.)
Novih avtomobilov je bilo pro-
danih 12,929, kar je najvišje šte-
vilo v zgodovini mesta, ali za
27% več kot lansko leto v istem
tednu.
Število oseb, ki so na mestnem
relifu, je padlo zadnji teden za
100. To število je zdaj na 15,800,
ali najnižje od religije krize leta
1938. Število zaposlenih pri
WPA je padlo za 900 in je zdaj
na 17,862, najnižje v mnogih letih.
Edino, kar kaže zadnji teden
nazadovanje je prodaja teden-
skih voznih listkov ulične želez-
nice, katerih prodaja je padla za
1000. Menda so vzeli zdaj lju-
dje avtomobile iz garaž, ko je
gorkeje.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 70 Tues., March 25, 1941

Nemčija in Anglija skušata vloviti balkanski rep

Ali ste že videli kdaj psa, ki se vrti kot besen v krogu in skuša zgrabit svoji lastni rep? Nekaj podobnega se zdaj vrši na Balkanu, ki je središče, okrog katere se vrti angleška in nemška diplomacija in bojna sila. Vprašanje pa je, če gre tu zares, ali je Balkan samo pretveza, da se zataji sovražniku pravo smer?

O Hitlerju pišejo strokovnjaki, da je največji vojskovodja vseh časov. Po njegovih dosedanjih zmagah sočudni tudi je. Zato pa, ali ni čudno, da že cele mesece javno napoveduje Angležem, da bo udaril na Balkan in od tam v Azijo in Afriko? Če je Hitler res tak vojskovodja, kot pravijo da je, ali ga bomo res smatrali za spretnega stratega, če napoveduje Angležem, kje bo udaril nanje? Ali se to strinja z dosedanjimi Hitlerjevimi sunki, z njegovim blitzkriegom, da bi naprej povedal, kje bo udaril? Ni povedal, da bo udaril na Poljsko. Ni napovedal, da bo udaril na Norveško, ne na Dansko in Holandsko, pa Belgijo in Francijo. Kako torej, da beremo vsak dan v časopisih in to že več mesecev, da bo Hitler udaril na Grčijo, na Turčijo itd? In ni ostal samo pri praznih besedah. Zapodil je svojo soldiersko v Romunijo, od tam v Bolgarijo. Toda v štirih tednih je trikrat odložil pohod svoje armade preko Donave in Bolgarijo.

In ves ta čas, ko je Hitler pripovedoval, da bo udaril na Balkan in vsak dan sproti so poročila nemški časopisi, koliko čet je že v Bolgariji, koliko letal je že tam, pa ni z naglim pohodom presenetil sovražnika, ampak je dopustil, da so začeli Angleži pošiljati iz Afrike vojaštvo in vojni material na Grško. Zdi se, kot bi Hitler nalašč čakal, da bo imela Anglija dovolj časa prepeljati vojsko iz Afrike na Grško.

Kaj teži za vsem tem? Odgovor dobimo lahko pri Angležih, ki niso leteli na vrat na nos na Grško, da bi tam ustavili nemško armado. Res so poslali nekaj svojih čet tje, toda še davno ne v izdatnem številu. Angleški general Wavell, ki je strl italijanski imperij v Afriki, je pogledal Hitlerju čez ramo in ni zgrabil lepo nastavljenega vade.

Zdi se, da je Hitlerjev toliko oglaševani pohod na Balkan samo past za Angleže. Iz tega bi računali, da se glavna bitka med Anglijo in Nemčijo ne bo vršila na Balkanu, ampak nekje drugje. Toda kje? To ve pa samo Hitler, ki si najbrže postavlja obrambeno linijo na Balkanu, a glavni napad bo pa izvedel drugje.

Hitler je v boljšem položaju kot je Anglija. Hitler lažje in hitreje premiče svoje čete po evropski celini, kot jih more Anglija, ki mora braniti angleško otočje, dve fronti v Afriki in obenem pa še paziti na Balkan. Recimo, da hoče Hitler res nastaviti Angležem past na Balkanu in Angleži ne bi zgrabili za to past, pričakujoč Hitlerjev napad kje drugje, kaj bi oviralo Hitlerja, da bi res udaril proti Grčiji in Dardanelam? Obratno pa, če bi Hitler zvalil Angleže na Balkan, radi česar bi morali oslabilo svojo bojno silo kje drugje, bi Hitler naglo spremenil pozicijo in udaril na oslabiljeno angleško fronto. Hitler si je s spretno diplomacijo dobil Madžarsko, Rumunsko in Bolgarsko. Zdad pritiska z vso silo na Jugoslavijo in če bo zagotovljen te, upa, da se ne bo dolgo upirala Grška in da sama Turčija tudi ne bo šla v boj. Tako je Hitler zagotovljen, da ga na Balkanu ne bo nihče napadel, če bi hotel res izvesti tam napad. Na drugi strani bi bila pa za Anglijo neprecenljiva vrednost, če bi mogla pridobiti Jugoslavijo, Grčijo in Turško, da bi držale na Balkanu fronto proti Hitlerju in angleško armado bi vsaj ta fronta ne skrbela

Toda te državice so vse premajhne, da bi se mogle same postaviti proti nemški armadi. Postavile bi se že, če bi dobile pomoč od Anglije. To je pa zopet tsito, kar bi Hitler rad: da bi pripeljala Anglija svojo armado na Balkan. To je odgovor tistim, ki se sprašujejo: zakaj ne prihiti Anglija z večjo silo na Balkan?

Balkan je zdaj torej tisti rep, za katerega se lovita Anglija in Nemčija in ki je vada za tega kot za onega. Kdor bo napravil prvo napako, ta bo izgubil.

Dasi je angleški general Wavell slep na oko, pa z enim več vidi kot drugi z obema. Zato pa postopa jako previdno. Lahko trdimo, da Wavell ne bo šel v nastavljen past za zavezanimi očmi. To vidimo že pri tem, da pošilja prav po malem svoje vojske iz afriških bojišč. Kot se razvidi iz izkrcanja angleških čet v Grčiji, Wavell ne bo branil grške Tracije. Postavil bo najbrže svojo vojsko ob reki Vardar, ki teče iz Jugoslavije na Grško. S tem bo Wavell samo toliko preprečil Nemcem, da ne bodo mogli v Albanijo na pomoč Italijanom. In če bi hoteli tje, morejo samo iz Bolgarije. Bolj bi bilo pripravno za Hitlerja, če bi mogel peljati svojo vojsko preko jugoslavije. In to je pa tista važna točka v jugoslovanski nenapadalni pogodbi, v kateri Jugoslavija pod nobenim pogojem ne dovoli nemški armadi prehoda.

Pa ne samo to. Za Anglijo je tudi zelo važno, če ostane jugoslovanska armada pod orožjem. In tudi to je stavila Jugoslavija v svojih pogojih, predno bi podpisala nenapadalno pogodbo z Nemčijo. Dokler je jugoslovanska vojska cela in dokler Jugoslavija ne dovoli prehoda nemškim četam, je za Anglijo več vredno, kot pa če bi se Jugoslavija udarila z Nemčijo, proti kateri nima nobene prilike zmagati. Če si bo končno Hitler skrhval zobe na Balkanu, bo to zasluga Jugoslavije.

Zato pa Jugoslavija lahko podpiše kolikor hoče nenapadalni pogodbi z Nemčijo, dokler bo vztrajala na tem, da vzdrži svojo armado pod orožjem, ne bo nič hudega na Balkanu. Če bi pa hotel Hitler s silo poslati svojo armado preko Jugoslavije, se bo opekeli, kot se ni še nikjer.

Mi mislimo, da se je Jugoslavija hrabro držala in ves svet ji mora čestitati, da ni šla k ošišču kot polnopravna članica kljub vsem grožnjam. Če dovoli Nemčiji voziti vojni material preko svojega ozemlja, kaj zato? Koliko ga more pa Nemčija prepeljati po edini železnici, ki vodi do Grčije in edini cesti, ki vodi ob tej železnici? Take transporte lahko angleški bombniki sproti uničijo s par bombami.

Zato bi rekli, da glavna bojna predstava ne bo na Balkanu, ampak nekje drugje. Kje, to bomo kmalu zvedeli, ko nastane v Evropi gorko vreme.

BESEDA IZ NARODA

Zahvala našim trgovcem in posameznikom

Skupna društva fare sv. Vida se prav lepo zahvaljujejo vsem udeležencem in prijateljem, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano Slovenskega narodnega doma dne 22. februarja in s tem pripomogli do tako lepega uspeha.

Vse je šlo tako lepo v redu naprej, da nismo imeli niti najmanjše sitnosti. Najlepša hvala Mr. Tavčarju, tajniku SND in Mr. Veharju, oskrbniku za tako skrbno in točno postrežbo kar se tiče dvorane. Prav tako lepa hvala vsem delavcem in delavkam, ki so vsi tako pridno pomagali do zadnjega, čeprav so bile precej dolge ure.

Posebna zahvala pa gre darovalcem, ki so s svojimi darovi pomagali skupni blaginji in ti so: Mr. Fr. Suhadolnik, Norwood Rd.; Mr. Anton Lužar, St. Clair Ave. in Mr. John Potokar, ki so vsak darovali po en sod pive. Dalje Mr. Anton Petkoviček iz Addison Rd. je daroval dve steklenici žganja. Po eno steklenico pa so darovali sledeči: Mr. Anton Marolt, Mr. E. Križman, Mr. Fr. Mihčič, Mr. J. Leustik, Mr. Frank Telich in pokojni Mr. Frank Jerič.

Hvala tudi neimenovanemu prijatelju, ki je daroval en dolar v blaginjo in Mr. Joe Koželj pa je daroval dva galona rdečega. Prav lepa vsem tem darovalcem.

Farani sv. Vida, velika noč se bliža, ne pozabite teh trgovcev in tudi tistih, katere smo že prej omenili, da so naši podporniki v vseh slučajih. Podpirajmo jih tudi mi in jim izkážimo s tem svojo hvaležnost. Kadar koli kaj potrebujete za svoj dom, vselej se z zaupanjem obrnite do naših domačih trgovcev, ker le na ta način, če bomo mi podpirali svoje, bodo tudi oni lahko prispevali, kadar jih bomo za kaj vprašali. Delajmo roka v roki, v prijateljstvu in napredek v vsakem oziru nam je zagotovljen. Le tako naprej, da bomo imeli zopet letos tako lep uspeh kot smo ga imeli lansko leto.

Ponovno vsem skupaj iskrena hvala in vam želim že sedaj prav vesele velikonočne praznike. Za Skupna društva fare sv. Vida. Louis Eršte, predsednik.

Pevcu v spodbudo

Newburg. — Ko sem čitala v Ameriški Domovini, da priredi John Lube koncert, se mi je to ime zdelo nekam znano, in spomnila sem se, da so se v naši vasi Lukatovi pisali Lube. Misliha sem si takoj, da morda tudi ta pevec prihaja iz dotične družine. Takoj sem sklenila, da gotovo pojdem na ta koncert, da se tako mogoče spoznam s starši tega mladega pevca.

Namen sem imela dober, a prišla je bolezen in tako sem morala v posteljo namesto na koncert, čeprav sem si srčno želela biti navzoča. Ko sem pa 8. marca čitala v Ameriški Domovini dopis Mr. Antona Grdina, sem pa takoj vedela, da so bile moje slutnje prave in da je ta pevec res iz Lukatove družine iz vasi

Vrh. Prav ponosna sem nanj. Misliha sem si: saj ni prav nič čudno, če je dober pevec, saj so tudi njegovi starši dobri pevci, čeprav smo peli samo na paši in pa v domači vasi. Prav dobro se še spominjam, kako smo skupaj rajali v naši mladosti.

Pevcu pa pravim, le tako naprej, le poj, saj si sin kamenite krajine in hrani pesem naših dedov. Ponosno zremo na Te vsi Hinjčani. Upam, da boš kaj kmalu zopet pripravil koncert in na katerega pa bomo prišli vsi, ki smo kdaj spadali pod zvon hinjske fare, saj nas je precej tukaj iz tistega kraja. Jaz sem prav iz tiste vasi, kot je Tvoj oče in sicer Jakopava Micka in prav želim si, da bi se enkrat sešli in se kaj pogovorili iz naših mladih let.

V dotičnem dopisu sem tudi čitala, da je bila mati našega pevca prva, ki je vzbudila v njem zanimanje za slovensko pesem. Pa naj še tu omenim, da sem jaz storila isto in sem prav tako učila mojo hčerko, mogoče prav ti iste pesmi, kot jih je pela mati našega pevca s svojim sinom. Tudi moja hčerka sedaj prav lepo poje in je že večkrat nastopila na odru sama ali pa v zboru. Mogoče bo še kdaj prišel čas, da bosta ta dva kdaj zapela skupaj, kar bi bilo gotovo v ponos vsem Hinjčanom.

Končno pa čestitam staršem našega pevca in pevcu samemu pa želim mnogo poguma in vztrajnosti, da bi še nadalje gojil našo melodijo. Mi Ti bomo stali ob strani in Te podpirali v vseh ozirih, kadar bo potrebno. Vesele pozdrave pošilja, Jakobova Mika, 3623 E. 81st St.

Hladnokrvnost mlade umetnice

V delavnici neke slikarice v Rimu se je pripetilo nedavno nekaj strašnega. Mlada umetnica se je vrnila z vesele zabave v poznih nočnih urah in sklenila preslikati ozadje slike drage sorodnice. Hotela je sorodnici to sliko pokloniti. Tako je misliha umetnica, drugače pa neznanec, ki je hotel izrabiti sliko za svoj načrt. Velika slika, predstavljajoča sivolasno ženo, je služila neznanцу za skrivališče. Za sliko se je namreč skril vlomilec. Najprej je izrezal iz platna oči in skozi dve luknjici je opazoval umetnico, kaj dela.

Mlada umetnica je zdajci vsa prestrašena opazila, kako so se premikale oči njene slike. Ni pa izgubila prisebnosti. Zapela si je veselo popevko in kakor da hoče poiskati nekaj v sosedni sobi, je prestopila prag delavnice. V naslednem trenutku je na vso moč zakričala. Prihiteli so sosedje in jo našli omedlelo.

Vlomilec si v strahu pred policijo ni mogel drugače pomagati, kakor da je skočil iz tretjega nadstropja na ulico, kjer je obležal s polomljenimi udi. Prihitela je policija. Izkazalo se je, da je poškodovani vlomilec nevaren razbojnik, ki so ga oblastva že dolgo iskala. Mož se je uarčunal. Presenetila ga je hladnokrvnost mlade umetnice. Slika z izrezanimi očmi je zdaj razstavljena v kriminalnem muzeju v Rimu.

IZ PRIMORJA

—Pri kasacijskem sodišču v Rimu je zmagal. Dne 2. maja 1939 se je v bližini Gorice pri mostu, ki pelje čez Sočo proti Ločniku, pripetila strašna avtomobilska nesreča. Na ovinku, ki pelje na most, je težko naloženi priklopni voz velikega tovornika zdrknil s ceste in ubil 4 vojsake, ki so stali ob kraju. Šoferja Ivana Jereba iz Idrije, ki je vozil za firmo Giannini iz Idrije, so zaprli in v avgustu ga je goriški tribunal obsodil na 2 leti ječe. Uboგი მოვთ se je smatral za nekrivega; grozne nesreče ni zagrešil on, ampak nesrečen slučaj. Pritožil se je zato proti obsodbi in višje sodišče v Trstu mu znižalo kazen na 14 mesecev. Jereba, ki je to kazen že odsedel, je pa krivica bolela, njegova vest mu je pravila, da je nedolžen. Pritožil se je zato še na kasacijsko sodišče v Rimu. To je sedaj njegov vklic sprejel in odredilo novo razpravo pri apelacijskem sodišču v Benetkah, kjer je bil Jereb 8. novembra oprostjen.

IZ DOMOVINE

—Velika gradbena podjetnost Šofji Loki. Naše starodavno mesto se z veliko naglico razširja v smeri banovinske ceste proti kolodvoru. Gotovo je k temu pripomoglo v veliki meri tudi dejstvo, da se bo ta cesta v kratkem pričela modernizirati, o čemer smo že obširno poročali. Mesto samo je namreč tako stisnjeno med bregove Selce in Poljanšice, da v njem samem ni mogoče postaviti niti ene nove stavbe, čeprav bi mesto kot sedež okrajnega glavarstva zahtevalo, da bi imelo vsaj lepo, primerno poslopje za okrajno glavarstvo in mestno občino. Tako so pa sedaj vsi uradi v precej slabih prostorih, ki nikakor ne ustrezajo sedanjemu času. Čeprav se že mnogo govori in obljublja novih zgradb za javne urade, vendar si nihče ne upa postaviti vprašanja, da bi se vse to gradilo izven mesta n. pr. proti Plevni ali pa vsaj na svetu med Balantom in drž. šolo. V mestu samem namreč ne bo mogoče postaviti novih poslopj, ker je treba stare ohraniti pri življenju iz umetnostno zgodovinskih razlogov. Pač pa zasebniki z velikim zagonom postavljajo nove stanovanjske hiše predvsem ob cesti proti Plevni. Tako je na Pokopališki cesti zrastle letos vila, last dr. Kocijančiča, pri vojašni

Cleveland. — Splošno mnenje je, da bodo letošnje operne predstave, ki se bodo vršile v Clevelandu od 14. do 19. aprila, prekašale vse dosedanje prireditve

Če verjamete al' pa ne

Tedaj se nisem pa že več premaknil od ure. Hudika se bom premaknil, ko pa vsaka minuta šteje. Povem pa vam odkrito, da mi minute niso še nikdar tako počasi tekle. Celo takrat ne, ko

ci je postavil lepo enonadstropno hišo Jože Langerholc, pod šiferjerem pa Fr. Debeljak in malo nižje inž. Sever. Poleg teh večjih je še vse polno manjših hiš, gospodarskih poslopj in garaž, kar je vse sad letošnje gradbene sezone. V Novem predmestju je pred kratkim zrasla lepa enonadstropna hiša, last g. Plestenjaka. Tudi v Puštalu je letos nekaj novih hiš, tri pa tudi ob banovinski cesti proti Poljanam. Prav posrečeno je bil prenovljen gasilski dom, kar je zahtevalo mnogo žrtve in dela. Ne smemo prezreti, da je tudi Društveni dom dobil lepo preddvorano, ki bo primerna za manjše prireditve in telovadnico, poleg tega pa bo pridobil tudi oder na širini poleg dveh novih garderob. Dela se bližajo zaključku, čeprav bo treba še precej požirotvalnosti in denarnih podpor.

—Kraljica Marija botra 15. otroku. V Podgorju pri Slovenjem Gradcu so imeli lepo slovesnost. Posestniku Hermanu Matiji in ženi Amaliji v Radušah se je rodilo 15 otrok, izmed katerih še živi devet. Zadnjemu otroku, hčerki Mariji, je bila botra Nj. Vel. kraljica Marija, ki jo je pri krstu zastopal krajevni poveljnik v Slovenjem Gradcu, major Mihajlovič Bora. Pred cerkvijo v Podgorju je bil postavljen v čast kraljičinemu zastopniku krasen slavolok, pod katerim so odličnega gosta pričakali sreski podnačelnik g. Janko Štadler, ves občinski odbor, gasilska četa, šolska mladina z učiteljsvom in mnogoštevilno občinstvo. Malo pred določeno uro se je ustavil pred slavolokom avtomobil, iz katerega je stopil zastopnik Nj. Vel. kraljice Marije major Mihajlovič. Tu so ga pozdravili domačini. Major Mihajlovič se je za pozdrave dolgo zahvalil ter izjavil, da bo njihove pozdrave vdanosti spročil na najvišje mesto. Nato so se vsi napotili v cerkev, kjer je bil obred sv. krsta. Po krstu so se starši skupno s kraljičinim zastopnikom in ostalimi domačini gosti slikali.

Pa nisem mogel še dobiti sniti svojih škrbin skupaj, slišim na dvorišču motor domače kočije. Johana je O, tristo... sem mislil, da ni bilo časa, kajti mednarodni zapletljaj je treba naglo da ne bo prišla na dnevi nika nenapadna pogodba. Prav za prav, če bi šlo šteno, bi mi moralo iti v jok, ko sem naglo pograbil banket, vrgel nož in vilice na dalo, piško in druge dodane naglo v peč in šel k vratom sem kar najbolj slovesno našo hišno gospodinjjo z otročičke, ki so prišli ravno minut predzgodaj domov.

"Harjap, Johana," sem "v peč je piška, pepelnica skorjo tukaj. Hitro, hitro rešiš pred polnočjo." Pred mogle do besede kako in kaj zopet znesel tisto domačo na mizo kolikor mogoče obraz (nekako tako, kot napovem sto pa solo), in ne glede na to, kar se je godilo v mojem srcu: "Vidiš, to so ti poslušni fantje od kluba! Le kar pomagajte."

Johana pa, ki ima zlate veste, da skrbim samo za Mar so meni piške!" Potem sem pa šel spat. ni prišel spavec, ker sem, katera sila je imela umazane prste vmes, da pejalja Johano domov ob nerodnem času. Nji bi kasneje domov, ker ni niti o kakem surprise paradižniku in bi se. Tako, vidite, sem pretošnji pustni terek. Lepo in naših fantov ne bom nikoli zabil. Morda bom celo vstopno plačal za letos, če spomnil. Pa človek tako za zabi na take stvari. Če kdo ostane le en cent domov marjusa, mi je pa to vedno ste pred očmi. Vidite, to ljudje.

Dva najbolj priljubljena pevca, Kirsten Flaftstad in Lauritz Melchior, bosta nastopila v operi "Tristan and Isolde" zvečer 15. aprila in v operi "Die Waukerer" 17. aprila. V obeh teh operah nastopi tudi Julius Huehn poleg drugih poznanih pevcev in pevk. Ob tej priliki bo najbrže tudi zadnji nastop Mme. Flaftstad, katera bo 19. aprila odpotovala v svojo domovino na Norveško.

Otvoritev opernega tedna bo v pondeljek 14. aprila z Mozartovo opero "The Marriage of Figaro." Popolnoma nova pa je za nas opera "The Daughter of the Regiment," katera bo proizvajana v francoščini 15. aprila zvečer. 18. in 19. aprila pa bosta po dve operni predstavi dnevno, v katerih bo nastopila tudi Zinka Milanov. Zaključek opernega tedna pa bo s popularno Verdijevo opero "Rigoletto."

JULIUS HUEHN

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

NEVARNOSTI NAPROTI

Prve vesti o Almadenu

Solnce je vzhajalo, ko sva se

šel v dobro sva spala, ves

polodan in vso noč. Naporna

zadnjih dveh dni iz tabora

bratnju na haciendo in v

na nju je zdelala, utrujena

Pa se tudi človek, vsaj

ki je tega vajen, vse pri-

je nspi pod milim nebom

v svežem zraku ko pa med

stjenami in v zatohli so-

Sama sebi sva bila hvalež-

na nisva ostala v Uresu.

Vranca sta se pasla blizu na-

Nisva ju privezala, zvesta

bila in budna ko psa čuvarja,

ki bila naju bila, če bi se na-

je približal tujec. Poklicka-

je ju, sveža in spočita sva

hacienda in odjezdila v mlado

zadnja, neznanim nevarnostim na-

slavnih ureških junakov,

alcaida in njegovih

polisticov, je bila zelo dobro

čprav je bila že dobrih

ur stara. Držala je

po dolinah.

"Torej ni jezdil v skok zato,

ker se je bal nas —. Nekam se

mu je mudilo —. Kdor beži pred

zasledovalcem, hiti v ravni črti,

ne pa po ovinkih.

Player je jezdil v skok, da bi

čim prej nekam prispel —.

Tudi to dokazuje, da so nekeje

v hribih, dan je že odtod, ljudje,

ki je z njimi v zvezi —.

No, in kaj si nato storil?"

"Nisem šel za njim po odpr-

tem svetu, sumil sem, da se po-

vrne, našel bi mojo sled. Vrnil

sem se k bratu, djala sva konja

na varno pa peš šla na mesto,

kjer Playerjeva sled zapuščala

gozd, se skrila daleč vsaksebi in

čakala."

"Zakaj daleč vsaksebi?"

"Ker nisva vedela, kedaj se

bo vrnil. Ni se nama mogel iz-

muzniti."

Res preudarno in premišljeno

sta nastopala mlada Mimbrenja.

Se sam bi ne bil bolje naredil.

"In čez dva dni se je vrnil,

praviš?"

"Da. Včeraj."

"Ni dvoma, dan hoda odtod

stoji straža na potu k rudniku.

Kdo drugi ko Yume —. In po

kaj druga je jezdil k njim, ko da

jim sporoči, koga je videl na ha-

ciendi —."

"Tako je, kakor pravi moj

slavni beli brat! Indijanci so ti-

sti ljudje, ki je k njim jezdil. In

številna četa jih je. Player je

odjezdil s haciende na belcu, pa

se vrnil na vranco."

"Na belcu —? Saj ga nisi vi-

del!"

"Videl ga nisem. Pa na me-

stu, kjer je skrila konja, sem na-

šel na grmovju šop bele žime.

Njegov konj je bil torej belec."

"Iz česa pa sklepaš da so In-

dijanci tisti, ki je k njim jezdil?"

sem radoveden vprašal. Vse bolj

sem se čudil brihtnemu dečku.

"Vranec, ki je na njem prij-

ezdil nazaj, je bil okomotan za

rdečkožca, ne pa za belokožca."

"Hm —! Zamenjal je svoje-

ga utrujenega belca za indijan-

skega konja, da bi se hitreje vr-

nil —. In sporočilo, ki jim ga

je prinesel, so morali poslati na-

prej in seveda tudi na svežem

konju —.

Iz tega sledi dvoje. Prvič, da

straži dan hoda odtod četa Yu-

mov s svežimi konji. Drugič pa,

da stoji na potu k rudniku še

več takih straž, ki so najbrž vse

dan hoda vsaksebi. Dobro, da

to vemo, važno je za nas!

Sicer pa nam bo moral itak

Player vse povedati. Moj mladi

brat je dejal, da spi za potokom.

Ali ve točno, kam je legel

spat?"

"Da. Opazoval sem ga. Utru-

jen je bil, koj je legel."

"Še ni odšel?"

(Dalje prihodnjič.)

Ugrabljena Kleopatra

Po Hollywoodu je neslišno drsela svetla limuzina. Dva elegantna gospoda sta sedela notri. Brez dvoma dva od filma ali pa gospoda, ki sta bila povabljeni v eno od lepih vil na južino.

Kakor kak pešec je stekla nenadoma mačka čez cesto.

"Damned," je ušlo Bilu z jezika, ki je sedel ob krmilu, "črna mačka! Daj da se obrneva, Bob!"

"Traparija!" je odvrnil Bob, "ponoči so vse mačke črne."

A že je tudi on začel polglasno preklinjati, saj je spet šinila mačka z rumenimi, lesketajočimi se očmi pred avtom čez cesto, skoraj bi jo bil zgrabil za rep.

"To bo dvakrat smola," je svaril Bil, a Bob je brez besede zavil z avtom v temno, z visokim vrtnim obzidjem obdano stransko ulico. Skoraj sta že bila na cilju. Gospoda sta stopila iz avta in šla nekaj korakov nazaj. Sredi prekrasnega vrta je bila niša La Rahne, svetovnoslavne plesne zvezdnice. Bill in Bob, ali B. in B., kakor sta se imenovala v podtalnem svetu, sta po brezslušnih podplatih stopala okrog vrta. Nihče razen lune ni bil na cestah. Vabljava noč! Ko sta prispela do zadržane stene poslopja, sta se za nekaj časa stisnila v senco dreves. "Najprej!" je rekel Bob. Splezala sta po lestvici iz vrvi, hipoma sta bila na balkonu in sta oprezovala skozi tanko beneško zaveso.

V spalnici La Rahne so gorele vse sveče. Pred velikim zrcalom se je pozibavala plesalka v vsej svoji krasoti. Prav tako zapeljiva je morala biti Tolomejeva hči Kleopatra, ko jo je zagledal Antonin, zmagovalac pri Farzalu.

"Zdaj!" je Bob zapovedal. Zavesa se je razdelila. B. in B. sta vstopila v sobo. Plesalka ju ni slišala, zagledala je le v zrcalu

iznenada dve cevi samokresov, ki sta bili namerjeni nanjo. Nalhalno je kriknila.

"Tiho!" sta jo posvarila nenapovedana gosta oba hkrati.

"Pustita mi življenje," je zaprosila La Rahna, "vzemita si denar, nakit ..."

"Obdržali boste denar, nakit in življenje," jo je miril Bob, ki se je spričo žensk kazal rad nežnega, "če se boste tiho pokorili našim navodilom."

Zavila sta drhtečo plesalko v kožuh, in sta z njo v sredi stopala po stopnicah navzdol kakor dva gentlemana, ki sta po dogovoru prišla po gospodarico hiše. Ko so prispeli na poslednjo stopnico, so se zgoraj odprla vrata. La Rahna je hotela odpreti usta. Bill jih je brž zaprl in jo je močno stisnil za roko, zakaj on ni bil salonski gangster. La Rahno sta odvedla k svetlemu avtu. Bob ji je dvorljivo odprl vrata, La Rahna je vstopila, vratica so se zaloputnili, gentlemana sta se usedla spredaj in neslišno je avto odpeljal.

La Rahna je še enkrat hotela nekaj reči, a spet je Bill ukazal, naj bo tiho, medtem ko je Bob pognal avto, da je šinil ko blisk. Napadenka se je vdala v svojo usodo, ždela ko vreča nesreče, le izpod trepalnic so kakor strele švigali pogledi, polni strahu in jeze. Vožnja ni dolgo trajala. Avto se je ustavil pred staro hišo. Vrata so se sunkoma odprla. "Ne besede!" je siknil Bill grozeče. Odvedenka je morala skozi vrata vstopiti v hišo, nato je odhitela po skripajočih stopnicah navzgor, potem sta jo potisnila v sobo, vrata so se zaprla in ujeta je obsedela. V filmu bi bilo to vse lepo videti, a da je morala vse to na lastno pest prestati in se ne ganiti, je častihlepno umetnico jako peklo. Še dobro, da je dobila ondi cigarete. A že po prvem dimu je začutila opij v cigaretih. Vsa obupana je razmišljala, kaj

da hočeta ta dva storiti z njo. Medtem sta B. in B. določila zahteve za oprostitev La Rahne. Pismo sta zahtevala sto tisoč dolarjev in niti stotinko manj, katere naj bi jima izplačala filmska družba Paravent za plesalko, ki bi jo nato koj vrnila. O, oba gangsterja sta se bila nenadomestljive zvezdnice polastila baš v najvažnejšem trenutku! Družba Paravent je prirejela pravkar prizore množice za Kleopatrin prihod v Aleksandrijo. Bilo je štiri tisoč udeležencev pešcev in armada jezdecov na konjih, kamelah in slonih je bila pripravljena, da bo za primerno spremstvo egiptovski vladarici. Vsak dan uprizarjanja je stalo kar premoženje. In če bo kraljica manjkala, ne bo moglo spremstvo nastopiti, in cesar bi bil brez posla. Celo Mac Dussel, človek tisočerih domislekov, kakor so ga imenovali v filmskem narečju, ni mogel najti tako brž kake rešilne misli, dasi se je koj usedel, da bi tako misel s piščajo izsilil iz sebe.

Čez uro nato so javljale posebne izdaje listov: "Ponesrečen rop Kleopatre! Gangsterji so se skušali polastiti La Rahne, da bi izsilili odkupnino! Pa so odvedli njeno namestnico Micky Pumps! Posnetki Kleopatrenega filma, ki prekaša vse dosedanje filme, pa se razvijajo pod policijskim nadzorstvom dalje."

Bob je strmečih, izbuljenih oči prebral to oznanilo in je nato dal list Billu. "Tvoja črna mačka" je dejal in škrtnil z zobmi.

Bill, ki je kar pihal od jeze, je planil k ujetnici in ji pomolil posebno izdajo časopisa pod nos. "Ali je to res?"

Bilo je res.

"Zakaj pa mi tega niste koj povedali, koza neumna," je vzklikal Bill.

"Saj sem hotela, pa ste mi zagrozili, da me ustrelite, če le usta odprem."

"Bežite k vragu!" B. in B. sta odpravila Micky Pumps spet z avtomobilom v njeno vilo, ne da bi ji bila rekla le besedo v slovo. Mimoidoči voz je nato vzel plesalko s seboj v Hollywood.

Z glasnim hrupom in vzklikanjem so osvojenko sprejeli na filmskem pozorišču družbe Paravent.

Čez uro nato so rotacijski stroji izdali spet posebne izdaje listov različnih barv. "La Rahna na svobodi! Gangsterje je bistroumni Mac Dussel potegnil za nos! Ugrabljena in zdaj na svobodo izpuščena plesalka ni bila namestnica La Rahne, kar je bilo zaradi gangsterjev nalašč javljeno, ampak ona sama. Ves Hollywood se grohota!"

Bill se ni grohotal. Zelen od jeze je dal list Bobu. "Tvoja mačka," je zapihal kakor tiger.

Nato sta B. in B. vzela vsak svoj samokres in sta štirinajst dni dolgo v Hollywoodu in po okolici streljala črne mačke, preden sta se odpravila na novo delo. (H. Šarpf.)

Slavčevo petje preganja tatove

Svojevrstno zanimivost ima japonsko svetišče Kioin v mestu Kioto. V tem mestu je zbranih dokaj dragocenosti in zato tudi ni čudno, da je tu prav na svojevrsten način preskrbljeno za varnost pred tatovi. V svetišču Kioin imajo med drugim tudi zvočec, ki so z njim v zvezi vsi vhodi in okna tako, da bi ga vsak tat, ki bi se skušal prikristi do dragocenih stvari, moral sprožiti. Zvočec sam pa je znamenit po svojem glasu. Njegov glas je čisto enak petju slavčkov. Tako se je že večkrat zgodilo, da tat niti zaslutil ni, kakšno napravo je sprožil s tem, da je odprl vrata ali okno. Zato tudi ni zaslutil nobene nevarnosti in ni zbežal.

Tako so iznajdljivi Japonci že večkrat zaslužili kakšnega tat, ki bi jo v primeru, če bi varnostne naprave povzročile še tak ropot, gotovo prej popihal, predno bi padel v roke pravice.

Narod starcev

"Petit Parisien" je objavil zanimiv članek o demografskem gibanju v Franciji. V članku ugotavlja med drugim:

Ali nam je res usojeno, da postanemo narod starcev? Francija ima že svetovno prvenstvo v tem pogledu, kajti izmed vseh držav ima ona največ oseb, starih nad 60 let, in najmanj ljudi izpod 20 let. Na 1000 prebivalcev odpade 204 osebe pod 20 let in 140 oseb nad 60 let. Povprečno je Francoz občutno starejši od povprečnega Nemca ali Italijana. Od leta 1851. do leta 1931. se je razmerje oseb izpod 20 let v našem prebivalstvu zmanjšalo za okoli 16 odstotkov, onih nad 60 let pa povečalo za okoli 38 odstotkov. V našem prebivalstvu je nadalje 66 tujcev na tisoč prebivalcev, ako pa upoštevamo samo moške, celo 83 na tisoč. Od leta 1872 do danes je že pol milijona tujcev postalo francoskih državljanov po naturalizaciji. Ta dotok nam je sicer dobrodošel, toda ali ne bo končno vplival na spremembo francoskega značaja?

IZ DOMOVINE

Smrt v plamenih. V gradu Mokricah, ki je last zagrebške nadškofije, izvršuje mizarska dela Josip Krašin, mizarski mojster iz Ključa na Hrvaškem. Pri delih je bil te dni zaposlen tudi njegov vajenec Alojz Jakovina iz Ključa, ki je v času zaposlitve stanoval v gradu. Te dni je hotel Jakovina zakuriti v peči svoje sobe. Ker ni hotelo goreti, je fant iz pločevinaste kante vlijl na polena polituro. V trenutku je bušnil velik plamen, razneslo je kanto in razlilo tekočino po njem, da je bil takoj ves v plamenih. Nesrečo je opazil upravitelj graščine, ki je nesrečnega takoj odpeljal v bolnišnico, kjer je poškodovanec kmalu v hudih bolečinah izdihnil.

Na Ivančni gorici je umrl gospod Josip Zajc, posestnik, mesar in lesni trgovec.

MALI OGLASI

Išče se ženska

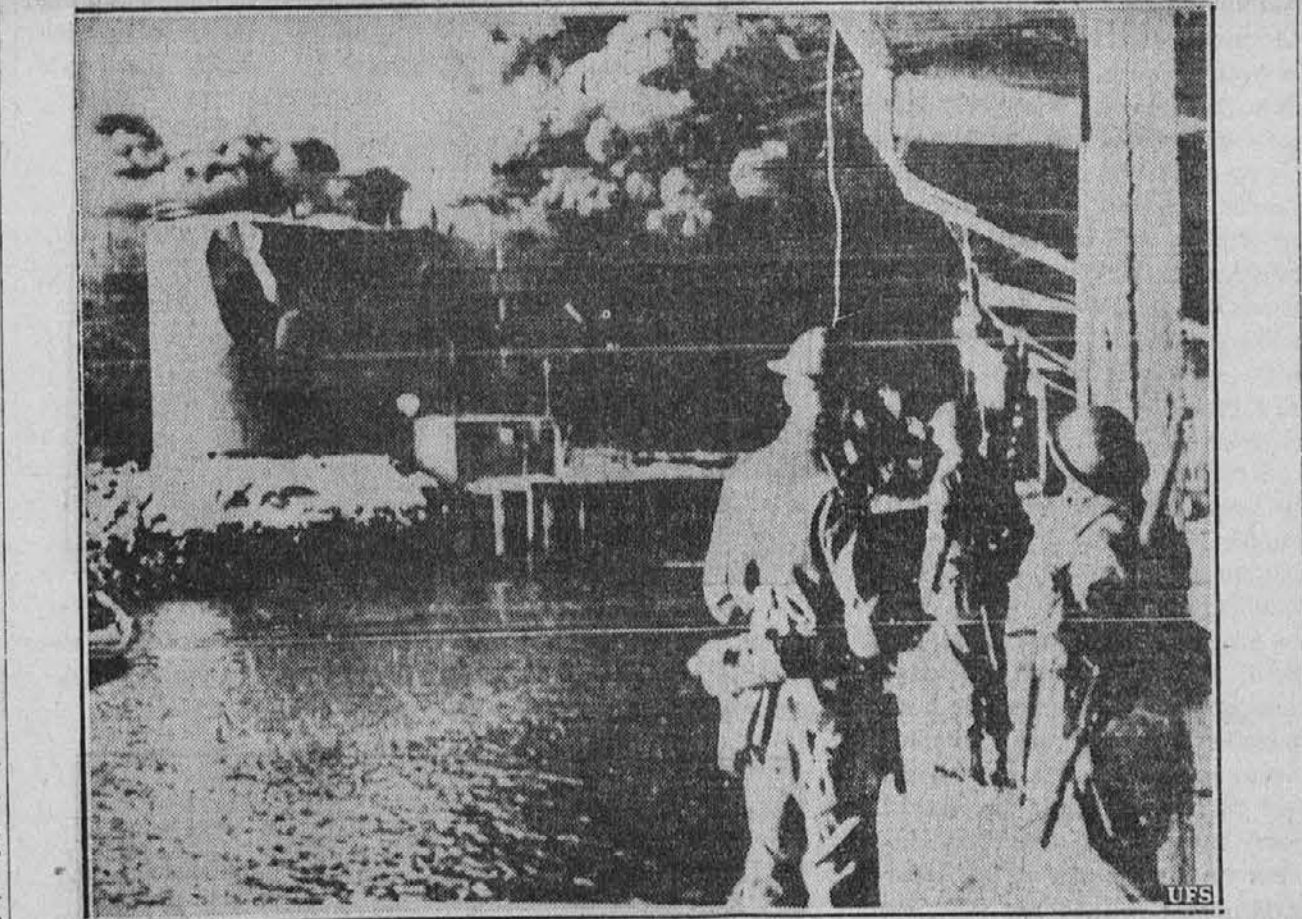
Pošten in miren samec, ki čez dan dela, bi rad dobil žensko, ki bi mu skuhalo večerjo. Oglasite se na 6107 St. Clair Ave. v trgovini. (71)

Lot naprodaj

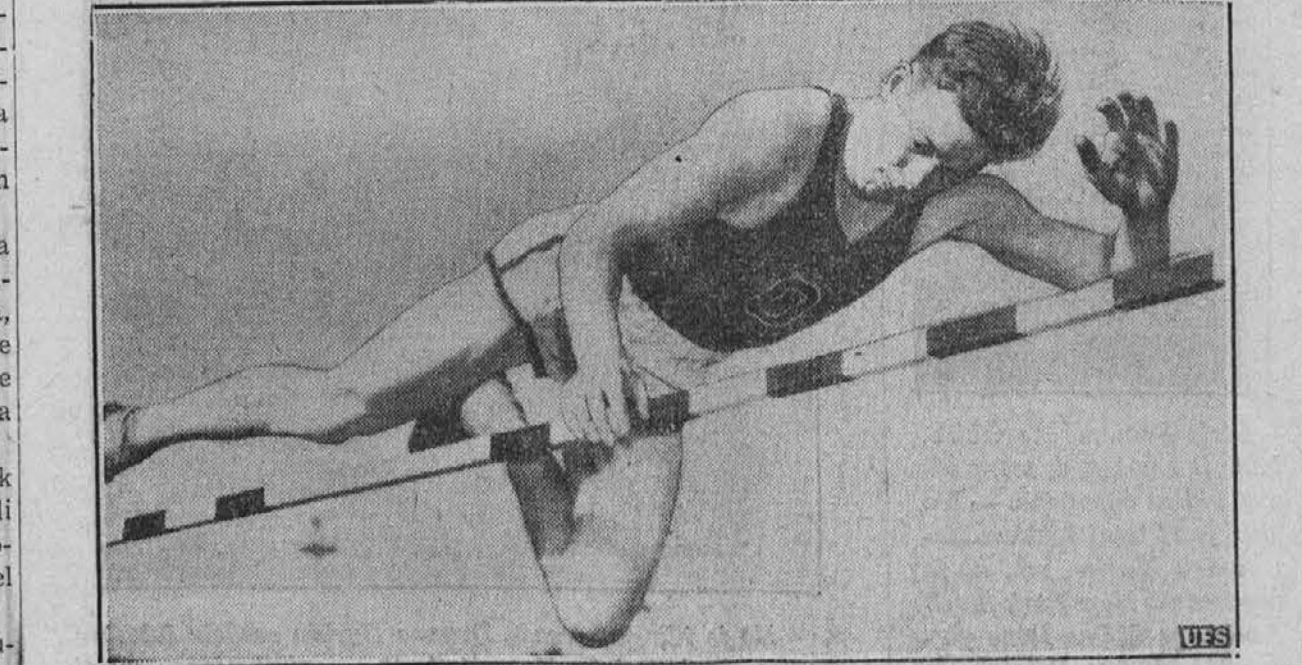
V Euclidu je naprodaj lot, 40x103. Cena je samo \$455. Vprašajte H. Will, 20731 N. Manhattan Ave. (70)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM
Poštvino in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

V nenadnem napadu, katerega so izvršili angleški letalci na Lotofen otočje, Narvik, Norveška in ki je bilo pod nemško nadvlado, so Angleži zajeli 225 ujetnikov in zažgali velikanske oljne tanke ter poškodovali tovarno ribjega olja, ki je sedaj izdelovala glicerini, ki se ga rabi v razstrelne svrhe. Angleški vojniki stoje ob strani in gledajo silni požar.

Sanje stehernega skakalca so bile vedno, da bi preskočil višino 7 čevljev. Slika pa nam kaže skakalca Les Steers iz San Francisca, ki je preskočil 7 čevljev in pol palca.

na potu k rudniku. Dva elegantna gospoda sta sedela notri. Brez dvoma dva od filma ali pa gospoda, ki sta bila povabljeni v eno od lepih vil na južino. Kakor kak pešec je stekla nenadoma mačka čez cesto. "Damned," je ušlo Bilu z jezika, ki je sedel ob krmilu, "črna mačka! Daj da se obrneva, Bob!" "Traparija!" je odvrnil Bob, "ponoči so vse mačke črne." A že je tudi on začel polglasno preklinjati, saj je spet šinila mačka z rumenimi, lesketajočimi se očmi pred avtom čez cesto, skoraj bi jo bil zgrabil za rep. "To bo dvakrat smola," je svaril Bil, a Bob je brez besede zavil z avtom v temno, z visokim vrtnim obzidjem obdano stransko ulico. Skoraj sta že bila na cilju. Gospoda sta stopila iz avta in šla nekaj korakov nazaj. Sredi prekrasnega vrta je bila niša La Rahne, svetovnoslavne plesne zvezdnice. Bill in Bob, ali B. in B., kakor sta se imenovala v podtalnem svetu, sta po brezslušnih podplatih stopala okrog vrta. Nihče razen lune ni bil na cestah. Vabljava noč! Ko sta prispela do zadržane stene poslopja, sta se za nekaj časa stisnila v senco dreves. "Najprej!" je rekel Bob. Splezala sta po lestvici iz vrvi, hipoma sta bila na balkonu in sta oprezovala skozi tanko beneško zaveso. V spalnici La Rahne so gorele vse sveče. Pred velikim zrcalom se je pozibavala plesalka v vsej svoji krasoti. Prav tako zapeljiva je morala biti Tolomejeva hči Kleopatra, ko jo je zagledal Antonin, zmagovalac pri Farzalu. "Zdaj!" je Bob zapovedal. Zavesa se je razdelila. B. in B. sta vstopila v sobo. Plesalka ju ni slišala, zagledala je le v zrcalu iznenada dve cevi samokresov, ki sta bili namerjeni nanjo. Nalhalno je kriknila. "Tiho!" sta jo posvarila nenapovedana gosta oba hkrati. "Pustita mi življenje," je zaprosila La Rahna, "vzemita si denar, nakit ..."

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

Dekle je hotela odjezditi, Kristina pa jo je glasno pozdravila, spregovorila z njo nekaj besed in vprašala po njenih sorodnikih — mlada stvarca je bila nečakinja gospodinje na Ulsvoldenu in je bila šele nekaj časa tamkaj v gosteh. Kristina ni pokazala, da je kaj opazila, in ko je deklica odjezdila, je govorila z Naakkvejem se nekaj o plotu.

Ne dolgo potem je tako naneslo, da je Kristina dva tedna prebela na Ulsvoldenu, kajti tamošnja gospodinja je povila otroka in je odlejal ležala hudo bolna; Kristina ni bila samo njena sosedica, temveč je veljala tudi za najboljšo babico v dolini. Naakkve je ta čas pogosto prihajal k materi z novicami in pozdravi, in Eyvor Haakonova, gospodinjina nečakinja, je vedno našla priliko, da se je z njim shajala in govorila. Kristini je bilo to kaj malo po volji — dekle ji ni bilo kdo ve kaj vse, tudi se ji ni zdelo, da bi bila Eyvor tako lepa, kot so moški večinoma pravili o njej. Ko je nekega dne zvedela, da se je Eyvor spet vrnila domov v Raumsko dolino, je bila vesela.

Nikakor pa ni verjela, da bi bila Eyvor Naakkveju kdo ve kako pri srcu, zlasti ker je slišala, kako Frida venomer govori o Aasti Audunovi, domači hčeri z Loptsgaarda, in kako Naakkveja draži z njo.

Kristina je nekega dne stala v pivovarnici in kuhala brinov lug, kar je zaslišala, kako Frida spet uganja svoje norčije. Naakkve je bil z Gautejem in očetom zunaj za dvorom; delali so čoln, ki so ga hoteli spraviti na ribje jezero v gorovju — Erlend je znal precej spretno graditi čolne. Naakkve se je razjezil, tedaj pa ga je začel dražiti tudi Gaute — češ, Aasta bi bila vendar prav primerna nevesta —

— "Pa jo sam vzemi, če tako misliš," je srdito rekel brat.

— "Ne, nje pa že ne maram," je odgovoril Gaute, "slišal sem namreč, da rdeči lasje in borovci rastejo na revni zemlji — tebi pa rdeči lasje ugajajo —"

— "Ta pregovor pa za ženske ne velja preveč, sin moj," je rekel Erlend in se zasmejal. "Rdečelaske imajo po večini belo in mehko kožo —"

Frida se je zasmejala kot no-

V BLAG SPOMIN druge obletnice smrti naše nikdar pozabljene in preljubljene soproge in matere

URŠULE RAKAR

ki je izdihnila svojo blago dušo dne 25. marca, 1939.

Bog nam vzeli soprogo in mater, in sree zlato našo je pokoj. Večni Bog Ti daj plačilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoci ostali: GEORGE RAKAR, soprog, SINOVI in HČERE

ra, Kristina pa se je razjezila. To se ji je zdelo vpricho tako mladih fantov lahkomišljeno govorjenje. Spomnila se je pa tudi, da je imela rdeče lase Sunniva Olafova, čeprav so jih njeni prijatelji imenovali zlate. Tedaj je rekel Gaute:

— "Le vesel bodi, da ne povem, ne upam si zaradi greha. Tisto noč pred belo nedeljo si medtem, ko smo mi plesali na cerkvenem hribu, ves čas sedel z Aasto v skednju za desetino — torej ti mora biti vendar vseč —"

Naakkve je hotel planiti na brata — tisti trenotek je stopila k njim Kristina. Ko je Gaute odšel, je mati vprašala drugega sina:

— "Kaj je že rekel Gaute o tebi in Aasti Audunovi?"

— "Mislim, da niste nicesar preslišali, kar smo tu govorili," je odgovoril deček, zardel in jezno namrščil čelo.

Nejevoljno je rekla Kristina: — "Grda razvada je, da ne morete mladi ljudje nobene predpraznične noči tako obhajati, da ne bi med cerkvenimi opravili plesali in noreli okrog. Te navade nismo imeli, ko sem bila še dekle —"

— "Saj sta sami nekoč rekli, da je vaš oče, ko ste bili še otrok, pel vselej prvi glas, kadar so ljudje na cerkvenem griču plesali —"

— "Ze, ampak pesmi niso bile take in plesi ne tako divji," je odvrnila mati, "in otroci smo se vedno lepo držali očetov — nismo v parih na skrivaj odhajali in posedali po skednjih —"

Naakkve je že imel pripravljene jezen odgovor. Tedaj je obstal Kristini pogled na Erlendu. Tiho se je smehljaj sam zase in z enim očesom meril desko, ki jo je ravno hotel obsekati. Nejevoljna in žalostna je spet odšla v pivovarnico.

— "Toda razmišljala je o vsem tem, kar je bila slišala. Aasta Audunova nikakor ni bila slaba nevesta — na Loptsgaardu je vladalo blagostanje, imeli so samo tri hčere, a nobenega sina, Ingebjorg, Aastina mati, pa je bila iz zelo dobrega rodu.

Kristina pač nikdar ni mislila, da bodo Auduna Torbergssona na Jorundgaardu kdaj imenovali sorodnika. Toda pozimi ga je zadela kap in ljudje so govorili, da ne bo več dolgo živel. In hči je zala in prikupna ter po vsem, kar je Kristina slišala praviti, zelo marljiva. Ako ima Naakkve dekle zares rad, ne bi bilo prav, če bi se tej ženitvi upirali. S poroko bi seveda morali dve leti še počakati — saj sta Aasta in Naakkve še tako mlada —, potem pa bi rada objela Aasto kot ženo svojega sina.

Toda nekega lepega dne sredi poletja je prišla h Kristini sestra Sira Solmunda, da bi si nekaj izposodila. Stali sta pred kaščo in se poslavljali, kar je rekla duhovnikova sestra: No, ta Eyvor Haakonova! Oče jo je spodil z doma, ker je zanosila — zdaj se je zatekla na Ulsvoldenu.

Naakkve je imel na podstrešju kašče nekaj opraviti — obstal je bil na spodnji stopnici. Ko mu je mati za trenotek pogledala v obraz, ji je postalo tako hudo pri srcu, da skoraj nog ni več čutila. Fant je bil do vratu rdeč, ko je šel čez dvorišče proti hiši. Toda Kristina je iz pripovedovanja svoje sosedice kmalu razbrala, da je morala biti Eyvor v tem stanju že dolgo prej, preden je spomladl prvič prišla semkaj

v dolino. Ubogi, nedolžni moj fant, je pomislila Kristina in se oddahnila — gotovo ga je zdaj sram, ker je tako dobro mislil o dekletu.

Nekaj noči kasneje je Kristina sama ležala v postelji, kajti Erlend je bil odšel na ribji lov. Bila je prepričana, da sta tudi Naakkve in Gaute odšla z njim. Kar se je prebudila — Naakkve se je je dotaknil in ji zasepetal, da ji mora nekaj povedati. Zlezel je čisto v posteljo in počenil ob vznožju:

— "Mati — bil sem tamkaj in govoril s to ubogo Eyvoro, nočoj ponoči — saj sem vedel, da je vse zlagano, kar o njej govori — o tem sem bil tako prepričan, precej bi bil prijel za razbeljeno železo, da bi dokazal, kako laže ta sraka z Romundgaarda —"

Mati je tiho ležala in čakala. Naakkve se je trudil, da bi govoril mirno, a glas mu je venomer podrhteval od ogorčenja in razburjenja:

— "Konec božičnih praznikov je hotela k zornicam — šla je sama, pot z njihovega dvora pa gre precej časa skozi gozd. Tam je srečala dva moška — bilo je še tema, ne ve, kdo sta bila, morda sta bila pregnanca iz govorja —, in nazadnje se šibko otroče ni moglo več brant. Nikomur si ni upala potožiti svoje stiske — ko sta oče in mati zvedela za njeno nesrečo, sta jo tepla in klela ter spodila od hiše. Tako je jokala, mati, da bi se moral kamen omečiti, ko mi je vse to pripovedovala." Naakkve je mahoma obmolknil in težko dihal.

Kristina je pripomnila, kakšna nesreča je, da sta lopova ušla. Vendar upa, da ju bo našla božja pravičnost in da bosta dobila za svoje dejanje primerno plačilo na morišču.

Nato je začel Naakkve praviti o Eyvorinem očetu, kako je bogat in da je v sorodu s to ali ono ugledno rodbino. Eyvor pravi, da bo poslala otroka v kakšno drugo dolino v rejo. Žena Gudmunda Darreja je baje imela nezakonskega otroka z nekim duhovnikom — in Sigrid Andrejsova gospodinja zdaj na Kruku, dobro spravljen in spoštovan. Človek bi ne bil samo trdega srca, ampak tudi krivičen, ako bi mislil, da je Eyvor čisto pokvarjena, ker je morala zoper svojo voljo pretrpeti to nesrečo in sramoto — navzlic temu bi gotovo še mogla postati žena poštenega človeka —

Kristina je pomilovala dekle in preklinjala zločinca — v srcu pa je hvalila in blagovala srečno naključje, da bo Naakkve šele čez tri leta polnoletna. Nato ga je mehko opomnila, naj misli na to, da mora biti zdaj zelo previden, naj nikar ne hodi pozno zvečer k Eyvori in izbo kot nočoj in naj se sploh ne prikaže več na Ulsvoldenu, ne da bi imel kaj naročiti domačim ljudem na dvoru, ker bi bil sicer proti svoji volji morda kriv, da

Stric Sam nič ne izbira, kdor je zmožen, se mora odzvati klicu domovine. — Na sliki je 34 letni William Chesney Martin, ml., ki je predsednik New York Stock Exchange in ima letne plače \$48,000.00. Potrjen je bil v razred 1-A in bo pustil službo ter se podal k vojakom za eno leto.

bi začeli še grše govoriti o nesrečnem dekletu. Seveda, lahko mu je reči, da bo občutil njegove peči, kdor bo dvomil o Eyvorinih besedah in ne bo hotel verjeti, da je deklica brez lastne krivde zabredla v to nesrečo, kljub temu pa bi bilo ubožici hudo, če bi ljudje še več govorili.

Tri tedne nato je prišel Eyvorin oče in odpeljal hčerko domov na zaroko in ženitovanje. Zasnubil jo je trden kmetski sin iz njihove doline; sprva sta se oba očeta upirala tej ženitvi, kajti sprla sta se bila zavoľo nek njih. Pozimi pa sta se moža pobotala in vse je bilo pripravljeno za zaroko obeh otrok, tedaj pa se je nenadoma uprla Eyvor — zaljubila se je v nekega drugega moškega. Pozneje pa je izprevidela, da je vendarle že prepozno in da ne more zavreči svojega prvega prijatelja. Tačas je obiskala teto v Silu, upajč, da bo tukaj morda našla rešitev iz svojega položaja, kajti zdaj je hotela za vsako ceno imeti tega novega moža. Ko pa je Hillebjorg z Ulsvoldena videla, kako je z dekletom, je poslala Eyvoro nazaj k staršem. Da se je oče raztogotil in hčerko nekajkrat pretepel in da je Eyvor zopet zbežala na Ulsvoldenu, to je bilo vsekakor res. Medtem pa se je njen oče sporazumel s prvim snubcem — in Eyvor se je morala zadovoljiti z njim, če-

prav ji je bilo to malo po volji. Kristina je videla, da je Naakkveja težko zadelo. Več dni je pohajal okrog in komaj spregovoril kakšno besedico, in materi se je tako smilil, da si ga je komaj upala pogledati — zakaj kadar je ujel njen pogled, je tako zardel in ga je bilo tako sram, da je Kristino v sree zapelko.

Kadar je služinčad na Jorundgaardu hotela govoriti o tem dogodku, je gospodarica vse-

lej strogo zapovedala, naj molče — o tej umazani zgodbi in o tej nesrečni ženski se v njeni hiši ne bo govorilo. Frida se je hudo čudila: saj je tolikokrat čula, kako prizanesljivo je sodila Kristina Lavransova, in videla, kako je z obema rokama pomagala vsakemu dekletu, ki je zabredla v tako nesrečo — Frida sama je dvakrat našla zavetje v milosrčnosti svoje gospodarice. Toda te besede, ki

jih je Kristina zdaj izrekel Eyvori Haakonovi, so bile za Frido, kot jih more le ženska čiči o ženski.

Erlend se je smejal, ko mu je pravila, kako zlobno so govorili Naakkveju — bilo je zvečer, sedela je zunaj na predla, prišel je Erlend in zleknil poleg nje v travo.

(Dalje prihodnje)

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV, ŠT. 138, C. K. of OHIO
Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat ml., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Jos. Kostanjšek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorčič. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik John Mele, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Frank Svegel, zapisnikarica Mary Otničar, nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frances Kure, Frank Skerl. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vsledno prosijo, da se redno udeležujejo sej in s poročajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ.
Predsednik Anton Strniša, Sr. podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Krajc; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesecni assessment se začne pobirati 1:00, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

SLOVENSKO ŽENSKO PODPORN DRUŠTVO SRCA MARIE (stare)
Predsednica Julia Brezovar; podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., telefon EN 0729; blagajničarka Catherine Perme, finančna tajnica Mary Bradáč, odbornice: Mary Skulj, Anna Er-

bežnik, nadzornice: Louise Prib, novefa Zupan, Jennie Brodnik, Ljilca Frances Kasunic, bolnišnica zornica Louise Pisk, zastopnica skupna društva fare sv. Vida: Frislov, Mary Tekavec; za klub štev SND in konferenco SND: Stanonik; društveni zdravniki: dr. Šiškar, dr. Seliskar, ml., dr. Oman, dr. Perko, dr. Opatič. Društvo zboruje v stari šoli sv. Vida drugo nedeljo v mesecu ob 2:00 popoldne. Članice se sprejemajo štvo do 40. leta.

DR. PRESV. SRCA JEZUOVA
Predsednik John Levstik, 115th St., podpredsednik Anton Še, 1083 E. 72nd St.; tajnik vak, 7610 Lockyear Ave., dr. Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd St.; pisnikar Matija Oblak, 1235 E. St. Nadzorniki: Frank A. Turek, Petkovšek in Steve F. Pirnat. Matevž Debevc. Društveni zdravnik so vsi slovenski zdravniki. Klub za Klub društev fare sv. Andrej Tekavec in Frank Perme. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu v popoldne v dvorani št. 2. Društvo sprejema članice od 16. do 60. leta.

DRUŠTVO SV. NEŽE, C. K. of O.
Predsednica Mary Ivanc, tajnica sednica Frances Baraga, tajnik nie M. Veltz, 1297 E. 169. St.; blagajnikica Louise Pisk, blagajnik Katie Perme, vratarica Frances sunič, nadzornice: Mary Skulj, Godlar, Mrs. J. Hrovat; vodja msgr. B. J. Ponikvar; dr. M. J. Seliskar. Seje se vršijo v stari šoli sv. Vida vsako tretjo nedeljo v mesecu zvečer ob osmih.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, tajnik year Ave.; podpredsednik Jos. Šovec, tajnik Frank Bavec, 1093 E. St.; blagajnik John J. Leskovec, Darley Ave. Nadzorni odbor: Miakar, John Lokar in John Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v S. N. Domu, soba št. 2. Društvo sprejema članice od 16. do 45. leta s prostovoljnimi in zdravniško preiskavo plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 bolniške podpore. Assessment mesečno. Za sprejem ali prestop članice so vsi slovenski zdravniki nadaljne informacije se obrne na društvene zastopnike.

ZNIŽANE CENE PREGOBU

Standard POCAHONTAS Egg
Standard POCAHONTAS Lump
PREMIUM NO. 3
Smokeless POCAHONTAS

Več drugih vrst premoga po najnižjih dnevnik cenah.
Vse vrste Stoker premog.

BLISS ROAD COAL & SUPPLY
22290 Lakeland Blvd. KE 0808

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jame Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki. . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, najstarejši in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, boleznin in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 64. let, otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate z vrednostjo dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močorne in bogate katoliške podpore organizacije, trudi se in pristopi tako.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevskih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

V nepričakovanem naskoku Angležev na Lofoten otočje, je bilo zajetih krog 225 nemških vojakov, katere so potem z zavezanimi očmi odvedli na angleške bojne ladje, kakor nam kaže gornja slika.

Ko je filmska zvezda Deanna Durbin zvedela žalostno novico, da je vojaku Everett Scott-u poginil njegov zvesti pes "Laddie" vsled žalosti, ko je Scott odšel k vojakom, mu je takoj poslala novega tovariša z imenom "Mickey." Vse tri nam kaže gornja slika.